

17 Ιουνίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Διστές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΟΥΔΟΥΝΑΡΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5428).

Κοινή επίθεση κατά παράβαση του άρθρου 242 του Ποινικού Κώδικα,
Κεφ. 154.

Αξιοπιστία μαρτύρων — Ευρήματα γεγονότων με βάση την αξιοπιστία των μαρτύρων — Είναι μέσα στη σφαίρα των αρμοδιοτήτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Η επέμβαση του Εφετείου δικαιολογείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. 5

Ο παραπονούμενος, ιδιοκτήτης καφενείου σπρώχθηκε από τον κατηγορούμενο έπεσε στο έδαφος και σηκώθηκε με τη βοήθεια άλλων παρισταμένων. Το επεισόδιο σημειώθηκε χωρίς λόγο όταν ένας πελάτης του καφενείου αφού διάβασε την εφημερίδα σηκώθηκε να την επιστρέψει στον παραπονούμενο. Το Δικαστήριο με βάση τη μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας τον καταδίκασε σε πρόστιμο ΛΚ60.- και εγγύηση ΛΚ300.-. 10

Στην έφεσή του εναντίον της καταδίκης ο εφεσείων ισχυρίστηκε ότι υπήρξαν αντιφάσεις μεταξύ των καταθέσεων των διαφόρων μαρτύρων. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1) Τα γεγονότα προβάλλουν με ένα φυσικό τρόπο και αν υπάρχουν οποιεσδήποτε αντιφάσεις σε μικρολεπτομέρειες αυτό ενισχύει τη φιλαλήθεια των μαρτύρων γιατί δείχνει ότι δεν υπήρξε προσχεδιασμός της εκδοχής που θα έδιδαν. 20

2) Το πρωτόδικο Δικαστήριο έχει την πρωταρχική ευθύνη για την διαπίστωση γεγονότων και την εκτίμηση της αξιοπιστίας των μαρτύρων. 25

3) Η επέμβαση του Εφετείου δικαιολογείται μόνο όταν τα ευρήματα γεγονότων αντιστρατεύονται την κοινή λογική ή βρίσκο-

νται σε αντίθεση με αδιαμφισβήτητα μέρη της μαρτυρίας.

- 5 4) Στην παρούσα υπόθεση τα ευρήματα με βάση την αξιοπιστία των μαρτύρων όπως αυτή εκτιμήθηκε από τον πρωτόδικο Δικαστή δεν δικαιολογούν την επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

- 10 Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Ανδρέα Παναγιώτου Κουδουνάρη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 7 Φεβρουαρίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 24279/90) στην κατηγορία κοινής επίθεσης κατά παράβαση του άρθρου 242 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Ε.Δ. Γ. Αρέστη σε πρόστιμο £60.- και εγγύηση £300.- για δύο χρόνια να είναι καλού χαρακτήρα και να τηρεί το Νόμο και την τάξη.

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

- 20 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος κατηγορίας κοινής επίθεσης κατά παράβαση του Άρθρου 242 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

- 25 Ο εφεσείων που δεν παραδέχθηκε ενοχή χειρίστηκε προσωπικά την υπεράσπισή του τόσο στο πρωτόδικο Δικαστήριο όσο και ενώπιον μας, παρόλο που του λέχθηκε ότι θα μπορούσε το Δικαστήριο να του έδινε την ευκαιρία να είχε τις υπηρεσίες δικηγόρου αν το ήθελε.

- 30 Η υπόθεση της κατηγορούσης Αρχής στηρίζεται ουσιαστικά σε τρεις αυτόπτες μάρτυρες, τον παραπονούμενο Δημοσθένη Μαρκίδη, ιδιοκτήτη καφενείου, τη Δώρα Χαραλάμπους που είχε κατάστημα αποικιακών, δίπλα από το καφενείο του παραπονούμενου και τον Κώστα Ροταί-

δη, πελάτη στο καφενείο.

Το επεισόδιο ξεκίνησε στις έξι περίπου το απόγευμα στις 29 Μαΐου 1990, όταν ο Κώστας Ροτσιδής τελείωσε το διάβασμα εφημερίδας και σηκώθηκε για να την επιστρέψει στον παραπονούμενο. Ο εφεσείων χωρίς να πει οτιδήποτε προχώρησε να πάρει την εφημερίδα και έσπρωξε τον παραπονούμενο με τα χέρια του δυνατά. Ο παραπονούμενος έπεσε στο έδαφος και σηκώθηκε με τη βοήθεια άλλων παρισταμένων μεταξύ των οποίων οι δύο μάρτυρες. Στο μεταξύ ο εφεσείων πέταξε την εφημερίδα χαμαί και έφυγε βιαστικά από το καφενείο. 5 10

Η εκδοχή αυτή υποστηρίζεται από τους τρεις μάρτυρες κατηγορίας τους οποίους ο πρωτόδικος Δικαστής πίστεψε και δεν πίστεψε τον εφεσείοντα ο οποίος επέλεξε αφού πληροφορήθηκε τα δικαιώματά του να δώσει κατάθεση από το εδώλιο χωρίς όρκο. Δεν πίστεψε επίσης τους μάρτυρες υπεράσπισης από τους οποίους μάλιστα ο ένας ζήτησε να καταθέσει τί άκουσε και όχι τί είδε. 15

Ενώπιόν μας ο εφεσείων αγόρευσε σε έκταση και αναφέρθηκε στη μαρτυρία κάθε μάρτυρα επικαλούμενος και υποδεικνύοντας ότι κατά την κρίση του αποτελούσε αντίφαση μεταξύ των διαφόρων καταθέσεων. 20

Έχουμε εξετάσει το σύνολο της μαρτυρίας και βρίσκουμε ότι δεν υπήρξαν ουσιαστικές αντιφάσεις τέτοιες που να καταστρέφουν την αξιοπιστία των μαρτύρων. Αντίθετα προβάλλουν τα γεγονότα με ένα φυσικό τρόπο και αν υπάρχουν οποιεσδήποτε αντιφάσεις σε μικρολεπτομέρειες, αυτό κατά την κρίση μας ενισχύει τη φιλαλήθεια των μαρτύρων γιατί δείχνει ότι δεν υπήρξε οποιοσδήποτε προσχεδιασμός της εκδοχής που έδιδαν. 25 30

Έχει επανειλημμένα λεχθεί ότι η ευθύνη για τη διαπίστωση των γεγονότων και η εκτίμηση της αξιοπιστίας των μαρτύρων είναι μέσα στη σφαίρα των αρμοδιοτήτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις το Δικαστήριο τούτο σαν Εφετείο επεμβαίνει στα 35

ευρήματα. Επέμβαση δε δικαιολογείται μόνο όταν αυτά αντιστρατεύονται την κοινή λογική ή βρίσκονται σε αντίθεση με αδιαμφισβήτα μέρη της μαρτυρίας.

- 5 Στην παρούσα υπόθεση τα ευρήματα, με βάση την αξιοπιστία των μαρτύρων όπως αυτή εξετιμήθη από τον πρωτόδικο Δικαστή που είχε την ευκαιρία να τους ακούσει να συγκρίνει τις καταθέσεις των με εκείνες του εφεσείοντα και των μαρτύρων υπερασπίσεως και να καταλήξει στα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε, δεν δικαιολογούν την
- 10 επέμβασή μας.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.